

Resebrev 7

2008-05-23 Plasmolen, Holland.

På Rehn möter vi ett fartyg och körs om av två.

Meta och Lasse i slussartagen.

Intet är som väntans tider.....

När Meta och Lasse lämnat oss i Arnhem använde vi ett par dagar till att försöka få ordning på alla undanstuvade saker. Vi måste ju veta vad vi har med oss och försöka komma ihåg var det ligger. Solen strålade, vi var förväntansfulla och alla vi mötte i gästhamnen hos Arnhems roddklubb var vänliga. Vi var mycket nöjda med att få allt på plats i båten. Nu var det dags att dra vidare.

Man bör väl inte dra dagar och datum i ett resebrev, men just i det här fallet är det befogat: Tisdag 29/4: Vi provkörde motorn och fann att den startade dåligt. Spridarna ska kollas. Onsdag 30/4: Drottningens av Holland födelsedag. Inte en människa jobbar. Hela landet firade. Det gjorde vi också genom att vara åskådare till ett jättefyrverkeri i Arnhem. torsdag 1/5: Kristi Himmelsfärds dag. Helgdag. Fredag 2/5: Klämdag. Vem vill jobba då? Inte holländarna i alla fall. Och sen blev det ju lördag och söndag. Vi har lärt oss att vänta.

På måndagen hyrde vi en bil och for ut på landsbygden till en dieselmotorverkstad, som ligger i en liten, oansenlig by ett stycke från allfartsvägen. Vi hade en vägbeskrivning på holländska, men eftersom vi inte är så bra på det språket, fick vi se mycket mer än vi tänkt oss av den mycket vackra landsbygden runt omkring vårt mål. Verkstaden kollade spridarna och meddelade att de är fina. Det är alltså något annat fel på motorn. Vi tänkte igenom saken medan vi åt lunch på en liten inrökt krog i det lilla samhället. Vi beslutade att fortsätta söderut, men försöka få tag på någon Volvo-Penta-service längs kanalen.

Efter två dagar var vi i Gennep. Nu måste vi omedelbart in på Internet och få adress till serviceverkstad. Och så befann vi oss plötsligt i biblioteket i Gennep, där man meddelade att man stänger om tio minuter. "Och i morgon har vi stängt, men välkomna tillbaka på fredag klockan två på eftermiddagen!" Fredag eftermiddag, det är väl den tid, då folk på verkstäder tittar på klockan för att konstatera att arbetsveckan snart är slut? Vi ringde hit till Eldorado i Plasmolen. "Jodå, ni är välkomna hit. Verkstaden öppnar på tisdag. Det är ju Pingst nu, så vi har stängt på Annandagen." Vi fick fortsätta att vänta.

Vi väntar fortfarande.

All denna väntan på att verkstäderna ska börja jobba har varit givande på ett sätt. Vädret har varit vackert. Himlen har varit klarblå i stort sett hela tiden. Vi har varit tvungna att skydda oss för solen för att inte bränna sönder oss. Dagstemperaturen har oftast legat mellan 27 och 29 grader. Vår solbränna börjar bli riktigt vacker. Här på serviceverkstaden har vi fått en mycket trevlig och kunnig mekaniker, Frans. Han konstaterade att kylvatten läckt in i cylindrarna och att dessa måste slipas. Så i går lyftes motorn ut ur båten. Sen kommer det att ta ett par veckor innan den är klar att lyftas tillbaka igen. Då ska den vara i stort sett helrenoverad. Under dessa veckor kommer vi att vara förtöjda vid gästbryggan här och bara – vänta!

Båtlivet i Holland.

Båtlivet på Hollands kanaler skiljer sig från allt vi förut varit med om. Först och främst finns det nästan bara motorbåtar. De få segelbåtar som finns är alla utrustade med fällbara master. Det är ju mängder av låga broar, som ska passeras. Man åker fram och tillbaka på kanalerna när man är "till havs". Vi, som är bortskämda med den underbara östgötska skärgården, har väl litet svårt att fatta holländarnas förtjusning i att bara åka på kanalerna.

Men det som verkligen är den stora överraskningen för oss är motorbåtarnas storlek. De är JÄTTAR! Det finns naturligtvis små båtar också, men de flesta vi träffar på är säkert 15 meter långa lyxfartyg. Här finns alla bekvämligheter ombord. Under kommandobryggorna finns ofta salonger i storlek med mindre vardagsrum. Längst akterut, på undervåningen, ligger sovrum med all plats man kan önska sig. Man kan ju fråga sig hur många människor som fraktas omkring av en sådan båt. Hela släkten verkar ju få plats. Men vi ser oftast bara ett äldre gråhårigt par i varje båt. Vi undrar om det är så att äldre gråhåriga personer behöver så stort utrymme för att trivas till sjöss. Det är inget som vi har en aning om.

När folk vill roa sig med snabbgående båtar, vattenskidor, vattenskotrar och liknande, så får man använda sig av vissa sträckor av floderna och kanalerna, där det är tillåtet. På Annandag Pingst, då skolbarnen hade sista dagen fritt av sitt två veckor långa skollov, åkte vi genom ett sådant område på floden Maas. Här fanns alla

tänkbara flytetyg, som kan åka fort. Luften surrade av snabbgående motorer. Vi mötte och blev omkörda av alla dessa. Och de verkade inte bry sig om att de vanliga fartygen kom och gick som vanligt. Vi blev rädda när vi såg omkullkörda vattenskidåkare ligga och simma framför fartyg, men på något sätt kom alla ur vägen i tid.

Till sjölivet hör väl också alla dessa små färjor, som går tvärs över kanaler och floder. I strömmande vatten är färjorna förankrade med långa vajrar uppströms. Dessa vajrar hålls upp från botten av tre småbåtar, som alltså följer med färjan över floden. Landningsplatserna för färjorna består helt enkelt av en betongslip snett ner i vattnet. Vattenståndet varierar ju mycket beroende på nederbörden, så landningsplatserna måste passa för alla vattenstånd. Det är otroligt många cyklisterna som använder färjorna.

Slutligen har vi roddarna. De har uppträtt i de flesta kanaler efter Lübeck. De sitter i långa smala tävlingsbåtar. Båtarna bemannas av en, två, fyra eller fem personer. De rör med lätthet fortare än vår båt går. Många gånger ser vi fyra ungdomar och en äldre instruktör i en båt. De verkar träna mycket disciplinerat för framtida tävlingsframgångar. I en båt satt det fyra äldre gentlemän som roddare och en äldre dam som styrman. De placerade båten rakt framför vår och höll sig på ungefär 20 meters avstånd från oss i över en kilometer innan de svängde undan och tog en paus.

Plasmolen, vår vänteplats just nu.

Om man har en detaljrik karta över Holland kan man hitta Plasmolen som en liten punkt söder om Nijmegen. Men det är ingen berömd plats. Den är hemmahamn för ett stort antal motorbåtar av stort format, och så finns ju några gästplatser. Serviceverkstad för motorer har vi redan nämnt. I anslutning till hamnen finns en campingplats. Här står ett stort antal husvagnar uppställda längs stranden. "Bungalowuthyrning" betyder att ett antal ordinära villor är till uthyrning för den som inte vill campa. Ett hotell finns också. Och i centrum av den lilla byn ligger några restauranger. Totalt har vi räknat in elva restauranger och en pommis-frites-kiosk. Några fasta bostadshus för holländska innevånare finns nog också i omgivningen, men de ligger inbäddade i grönskan.

Internetcafé saknar vi mycket. En uttagsautomat för sedlar lär finnas i en restaurang. Och så finns en cykeluthyrning. Den kan vara bra att ha ifall vi tar en tur till Genep, där närmaste internetuppkoppling finns. Det är sex kilometer härifrån. Vi önskar att Ni har en fin vår. Här är det nu 20 grader och beslöjad sol. Vi hoppas det vädret fortsätter när vi nu under ett par veckor ska putsa på båten och justera några småsaker på den, sola, gå promenader, lösa sudoku, läsa, slöa och trivas tillsammans.

På tal om väntan.....

I tisdags, den 20:e, skulle vi ta en buss till staden Nijmegen, 15 km härifrån. Vi skulle bland annat skicka detta resebrev, eftersom vi tror att det borde finnas internetcafé där. Vi hade besökt turistinformationen och fått tidtabell för bussförbindelserna. Vi stod och väntade vid en bussskur. Vädret var vackert och varmt, så det gick inte någon nöd på oss. Men det kom inte någon buss! Marianne började skämta om att det säkert är busstrejk. Efter en timme gav vi upp och gick tillbaka till

turistinformationen. "Javisst! Det är strejk bland bussförarna i dag!" blev svaret. I dag, fredag den 23 lär bussarna gå.

Hälsningar från Marianne och Roland

Marianne byter till holländsk gästflagga.

Ibland kan en sluss stå öppen.